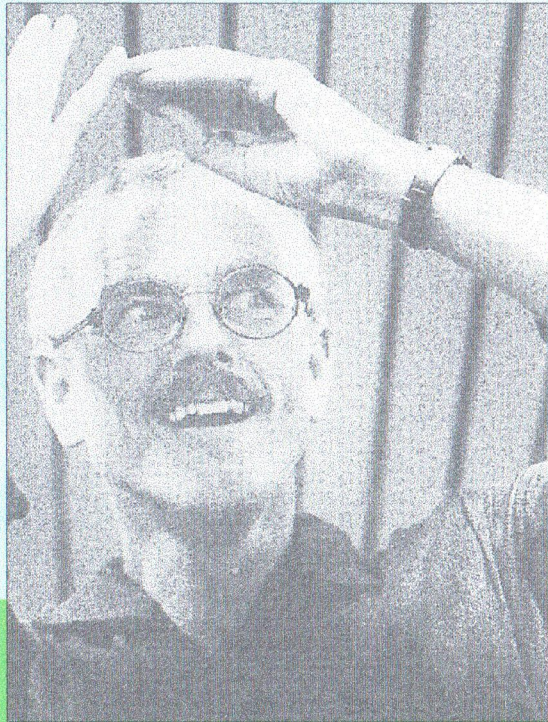

vriend, acteur, dichter, tekenaar, inspirator

GERT-JAN DE KLEER

Kringloop

GERT-JAN DE KLEER

De zware boom, geworteld in de aarde,
draagt aan zijn takken nog een laatste blad,
maar najaarsstorm is op het oorlogspad
en blaast met brute kracht door perk en gaarde.

Nooit nog was er een storm die bladeren spaarde,
bang klampt het blad zich vast en wijlt nog wat,
dan dwarrelt het omlaag en valt er plat
op de van regen reeds doorweekte aarde.

Winter met sneeuw en hagel, lentezon,
verteren dat wat eens als blad begon,
als humus wordt het van de aarde deel
en voedt de boom: weer botten knoppen uit
en daar komen dan nieuwe blaadjes uit
die wuiven op de wind, eerst groen, dan geel...

vertaling:

ERNST VAN ALTENA

Tramlijn begeerte

GERT-JAN DE KLEER

De tram schokt door de stortregen vooruit,
de regen striemt z'n strepen langs de ruit.
Lantarenpalen, bomen in een flits,
regen geselt de ramen fel en bits.
Dan stopt de tram: de regen die zopas
nog striemde, biggelt nu traag langs het glas.

Een jongetje in regenjas
fietst buiten op 't trottoir.
Het slalomt tussen mensen door
en mist ze op een haar.
Stap ik nu uit en speel ik met hem mee...
Ach nee.

De tram schokt door de stortregen vooruit,
de regen striemt z'n strepen langs de ruit.
Dan stopt de tram: de regen die zopas
nog striemde, biggelt nu traag langs het glas.

Een vrouw met jack en motorhelm,
als een vestaalse maagd,
bestijgt haar motor en geeft gas,
ronkt weg als zwaar belaagd.
Stap ik nu uit en rij ik met haar mee...
Ach nee.

De tram schokt door de stortregen vooruit,
de regen striemt z'n strepen langs de ruit.
Dan stopt de tram: de regen die zopas
nog striemde, biggelt nu traag langs het glas.

Een man met hoed en paraplu
loopt buiten met z'n hond.
Het hondje licht z'n pootje op
en snuffelt nog wat rond.
Stap ik nu uit en loop ik met hem mee...
Ach nee.

De tram schokt door de stortregen vooruit,
de regen striemt z'n strepen langs de ruit.
Lantarenpalen, bomen in een flits,
regen geselt de ramen fel en bits.
Dan stopt de tram: de regen die zopas
nog striemde, biggelt nu traag langs het glas.

vertaling:

ERNST VAN ALTENA

Terwijl ik starend nog te wachten zit,
besef 'k opeens: het einde van de rit.

Strene

GERT-JAN DE KLEER

't Was mistig in mijn dromen,
alles in mist verdwenen;
maar toen is het licht gekomen,
de horizon verschenen.

Een vrouw zag ik wat later
die uit de nevelflarden
opdook in zongeschaten:
geen mist die mij benarde.

De zon prikte haar stralen
door laatste mistrestanten,
'k zag me een weg afdalen
die kwam van verre kanten.

Warm voelde 'k me, tevreden,
verlost uit al dat grijze,
ik zag langs 't pad beneden
een gevel hoog oprijzen.

Een huis: een raam ging open,
ik zag een vrouw verschijnen:
streng, starend, niet te kopen,
haar ogen in de mijne.

Haar haren gouden stromen,
ik keek op naar haar blikken,
verleid, in diepste dromen;
zij smaalde: je kunt stikken!

Haren wapperend naar buiten,
als vogels zonwaarts zwermend,
kringelend, door niets te stuiten,
zich rond de zon ontfermend.

't Verblindt mijn oog, ik duizel,
ik val, ik word begraven,
ik ga te niet, vergruizel,
weg droom! Je was geen haven...

vertaling:

ERNST VAN ALTENA

Ik observeer en alles wat ik zie, onthoud en overdenk ik. Maar ik kan me onvoldoende uiten. De oren en ogen van de horenden verstaan me niet. Dus stapelen de gedachten zich op tot de druk in mijn hoofd zo toeneemt, dat het lijkt te barsten.

Alle voorwerpen in de wereld dragen een gebaar in zich, zijn zwanger van een gebaar. Kijk naar de lucht en zie de vogel vliegen. Vleugels. Vogel. Kijk naar de bloem, zij opent haar knop. Bloem. Kijk naar de vlinder die voorbij fladdert. Vlinder. Kijk naar het water dat de berg af stroomt. Rivier. Kijk naar de zon en koester je in haar warmte. Zon. Kijk naar mij en zie mijn ogen. Ogen. Kijken. Kijken.

Gebarentaal is beeldend. De handen schilderen de gevoelens in de lucht met fijne penseelstreken in zachte kleuren, of met grote trefzekere bewegingen in heldere sprekende kleuren. Geen andere taal is geschikter om grote en sterke gevoelens in de ziel te planten. Liefde. Haat. Kijk naar mijn lichaam: het beeldhouwt de gevoelens. Woede. Verdriet. Blijdschap. Eenzaamheid. Contact. Frustratie. Dromen. Dromen.

Gebarentaal is de enige taal die dove kinderen moeiteloos en vanzelfsprekend kunnen leren.

De natuur zelf heeft de gebarentaal aan de doven geschonken. We kunnen niet horen, maar zien kunnen we als de beste. Wij kijken gericht en aandachtig, zijn niet snel afgeleid door de geluiden om ons heen. We kijken naar de wereld die ons omringt en naar onszelf.

Als we dove kinderen beroven van hun natuurlijke taal, maken we wilde dieren van hen.

*'De man, de stad en het boek' van Handtheater
fragmenten uit de rol van Gert-Jan de Kleer*

Gert-Jan was een van de oprichters van Handtheater.
Handtheater werd op 2 mei 1990 opgericht.

Samen met Marjanne Romkema maakte hij theater
voor kinderen onder de naam Wapper.

Gert-Jan speelde de solo 'De dwerg' naar het verhaal
van Hermann Hesse. Hij vertolkte de rol van Pierre
Desloges in 'De man, de stad en het boek', een mono-
loog voor drie mannen, samen met Jean Couprie en
John van Gelder.

Met Wim Emmerik maakte hij poëzie in Nederlandse
Gebarentaal.

Samen gebaren-zongen we liedjes over Amsterdam op
het Leidseplein.

Gert-Jan tekende de gebaren voor het gebarenkwartet
en het Wapperboek, en hij ontwierp de gebarentram
die al jaren door Amsterdam rijdt.

We zullen Gert-Jan zo missen
als vriend
als acteur
als dichter
als tekenaar
als inspirator.

waarom?

Handtheater
p/a Theater 't OOG
Bilderdijkkade 60
1053 VN Amsterdam.